

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 144/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. marca 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 13093/2014 – sp. zn. Rvp 13094/2014, sp. zn. Rvp 13606/2014, sp. zn. Rvp 14344/2014 – sp. zn. Rvp 14345/2014, sp. zn. Rvp 14686/2014, sp. zn. Rvp 14992/2014 – sp. zn. Rvp 14993/2014, sp. zn. Rvp 15643/2014, sp. zn. Rvp 17104/2014, sp. zn. Rvp 17752/2014 a sp. zn. Rvp 17754/2014 – sp. zn. Rvp 17757/2014 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Co 422/2014 z 25. júna 2014, sp. zn. 2 Co 486/2014 z 25. júna 2014, sp. zn. 2 Co 527/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 112/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 618/2014 z 27. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 279/2014 z 2. júna 2014, sp. zn. 14 Co 362/2014 z 15. augusta 2014, sp. zn. 14 Co 320/2014 z 15. augusta 2014, sp. zn. 2 Co 180/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 625/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 4 Co 285/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn. 6 Co 114/2014 z 20. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 145/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn. 6 Co 398/2014 z 20. októbra 2014 a sp. zn. 6 Co 378/2014 z 20. októbra 2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 13093/2014 – sp. zn. Rvp 13094/2014, sp. zn. Rvp 13606/2014, sp. zn. Rvp 14344/2014 – sp. zn. Rvp 14345/2014, sp. zn. Rvp 14686/2014, sp. zn. Rvp 14992/2014 – sp. zn. Rvp 14993/2014, sp. zn. Rvp 15643/2014, sp. zn. Rvp 17104/2014, sp. zn. Rvp 17752/2014 a sp. zn. Rvp 17754/2014 – sp. zn. Rvp 17757/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 13093/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli od 6. októbra 2014 do 22. decembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Co 422/2014 z 25. júna 2014, sp. zn. 2 Co 486/2014 z 25. júna 2014, sp. zn. 2 Co 527/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 112/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 618/2014 z 27. augusta 2014, sp. zn. 6 Co 279/2014 z 2. júna 2014, sp. zn. 14 Co 362/2014 z 15. augusta 2014, sp. zn. 14 Co 320/2014

z 15. augusta 2014, sp. zn. 2 Co 180/2014 z 30. júla 2014, sp. zn. 2 Co 625/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 4 Co 285/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn. 6 Co 114/2014 z 20. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 145/2014 z 24. septembra 2014, sp. zn. 6 Co 398/2014 z 20. októbra 2014 a sp. zn. 6 Co 378/2014 z 20. októbra 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

2. Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Bratislava IV, Okresným súdom Bratislava II, Okresným súdom Bratislava V (ďalej len „okresné súdy“), ktorých predmetom je rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v zmysle podmienok vyplývajúcich zo zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov spôsobenej nesprávnym úradným postupom okresných súdov v exekučných konaniach, v ktorých sťažovateľka vystupovala ako oprávnená. Okresné súdy rozhodovali vo veci samej rozsudkami, proti ktorým sťažovateľka podala odvolania, v dôsledku čoho jej ten ktorý okresný súd vyrubil súdny poplatok 20 € podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov [(príloha zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a o poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)]. Krajský súd sťažovateľkou podané odvolania, ktorými namietala uloženie povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie/odvolania, zamietol a príslušné rozhodnutia prvostupňových okresných súdov potvrdil ako vecne správne. V ostatnom podala sťažovateľka sťažnosti ústavnému súdu.

3. V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré zruší, veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

7. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13093/2014 – sp. zn. Rvp 13094/2014, sp. zn. Rvp 13606/2014, sp. zn. Rvp 14344/2014 – sp. zn. Rvp 14345/2014, sp. zn. Rvp 14686/2014, sp. zn. Rvp 14992/2014 – sp. zn. Rvp 14993/2014, sp. zn. Rvp 15643/2014, sp. zn. Rvp 17104/2014, sp. zn. Rvp 17752/2014 a sp. zn. Rvp 17754/2014 – sp. zn. Rvp 17757/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

8. Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich v odvolacom konaní o potvrdení rozhodnutí/uznesení súdov prvého stupňa o povinnosti sťažovateľky zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie ako riadny opravný prostriedok, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu. Ústavný súd po preskúmaní predmetu aj týchto sťažností dospel k záveru, že z dôvodu, že sťažovateľkou použitá argumentácia v týchto sťažnostiach je identická s jej právnou argumentáciou, ktorú už použila v celom rade predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd v uplynulom období už zaoberal, sú preto sťažovateľke nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v rovnakých prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku, v dôsledku čoho nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 453/2014, I. ÚS 517/2014, I. ÚS 763/2014, III. ÚS 514/2014, III. ÚS 620/2014, IV. ÚS 255/2014, IV. ÚS 266/2014, IV. ÚS 267/2014, IV. ÚS 268/2014, IV. ÚS 340/2014 atď.), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už

citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu a vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

10. V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. marca 2015